

гурманів, проводиться в червні на центральних площах і вуличках Львова. Протягом фестивалю гості та жителі міста можуть досхочу поласувати традиційними стравами галицької кухні, скуштувати закарпатські страви, відвідати страви європейської кухні чи насолодитися смаколиками східної кухні. В межах фестивалю діє вулична кухня, де можна придбати їжу на будь-який смак. Для охочих проводяться шеф-тренінги, кулінарні майстер класи, шоу та конкурси, а на сам кінець святкова вечеря.

З недавнього часу проводиться гастрономічний фестиваль «Смак Чернівців». Унікальність фестивалю полягає в тому, що задля його проведення об'єдналися гурмани, експерти та фахівці, ресторатори та професіонали гастрономії, які спрямували свої зусилля на відродження місцевої кухні, пошук нових рецептів. На фестивалі можна скуштувати безліч буковинських страв. За програмою фестивалю, кожен день присвячений приготуванню якоїсь конкретної страви. Наприклад, перший день – приготування перших трав, другий – приготування м'яса по-буковинськи, третій – калейдоскоп рибних страв, а на четвертий день готуються тільки фірмові буковинські страви, як кажуть – «Буковинський сюрприз». На фестивалі можна поласувати різноманітною смакотою і весело провести час у хорошій компанії.

В Івано-Франківську проводяться такі популярні фестивалі, як: ярмарок «Великодній кошик», де на центральному майдані в спеціальних дерев'яних будиночках працюють заклади громадського харчування, відбувається реалізація м'ясних виробів, пасок, хліба, прикраси для великодніх кошиків, вишивка, сувеніри, прикраси ручної роботи. Особливістю ярмарки є те, що тут представлені роботи не тільки місцевих майстрів, а також майстрів з інших областей країни. Не менш цікавим є свято меду і вина, яке проходить в кінці серпня. Фестиваль був створений для того, щоб поширювати культуру споживання вина, що є не тільки алкогольним напоєм, але і продуктом творчості. Під час святкувань проходить виставка та дегустація столових сортів винограду.

Висновки. Щороку не тільки на Західній Україні проводиться велика кількість гастрономічних фестивалів. У пошуках нових смаків можна відправитися в будь-який куточок нашої країни. «Смачні події» приваблюють своєю індивідуальністю і витонченістю, даруючи неповторні враження та багато корисної інформації, особливо справжнім гурманам. Під час гастрономічних подорожей можна познайомитися з регіональними продуктами та делікатесами, спостерігати за роботою гуру, взяти участь у майстер класах, відкрити для себе секрети приготування найсмачніших страв, а також весело провести час, бо зазвичай на такі фестивалі з'їжджаються безліч відомих особистостей. Тож варто пам'ятати, що це події, які зосереджують в одному місці найсвіжіші продукти усього регіону, а також людей, які допоможуть вам забути про повсякденні турботи, і зануритись у світ веселощів та смачних страв і напоїв.

Бурдаш С.Я.

Науковий керівник – асист. Пушкар Б. Т.

ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Одним з провідних напрямків розвитку економіки Київської області стає туристична галузь. Територія у силу свого географічного положення та особливостей історичного розвитку має всі необхідні ресурси для туризму. Важливе місце посідають також природні ресурси та культурна спадщина. В області налічується багато об'єктів природно-заповідного фонду і пам'ятки садово-паркового мистецтва. Сприятливі кліматичні умови, наявність численних водних об'єктів, а також джерел мінеральних вод, багатство культурно-історичних пам'яток визначають роль Київщини як важливого рекреаційного регіону. Розвиток туризму та екскурсій дає додаткові робочі місця для населення, відбувається наповнення місцевого бюджету. Нинішня Київщина налічує пам'ятки різних епох-давніх поселень, городищ, могильників, курганів, змійових валів, місць битв та історичних подій, що входять до значних прошарків історії, які впродовж тисячоліть створювали підвалини сучасної цивілізації на території області. Тому вивчення туристичних ресурсів Київської області є важливим та актуальним аспектом.

Туристичні ресурси Київської області досліджували багато вчених. Відомими вченими можна вважати Бугая та Горбенка. Здебільшого вони займалися дослідженням історико-культурної спадщини. Також вони вивчали архітектурні пам'ятки.

Інші вчені вивчали природні ресурси клімат води флору та фауну та ін.

Мета статті дослідити ресурси які впливають на розвиток туристичної галузі на території Київської області.

Реформування національної економіки пов'язано з глибокими структурними перетвореннями у всіх сферах суспільного життя, трансформацією господарського комплексу України, здійсненням ефективної регіональної політики тощо. Не менш важливим завданням залишається пошук раціональних методів та способів активізації розвитку тих видів діяльності, для котрих існують всі необхідні умови і які по своїй соціальній результативності та економічній віддачі можуть скласти гідну конкуренцію традиційним галузям господарства. Серед таких напрямів пріоритетне місце посідає туристична сфера.

Для практичної діяльності в туризмі важливого значення має його класифікація, сутність якої полягає у виділенні окремих видів туризму за самими різними напрямками.

Основою розвитку всіх видів туризму є туристичні ресурси – це природні, історичні, соціально-культурні об'єкти туристичного показу включно, а також інші об'єкти, здатні задовольняти духовні потреби туристів, сприяти відновленню та розвитку їх фізичних сил. Туристичні ресурси є мотиваційною підставою для вибору певного турпродукту(за видом, напрямком, сезоном та іншими ознаками).

Київщина володіє багатими природними ресурсами. До них належать клімат, водні ресурси, мінеральні джерела та лікувальні грязі, рельєф, печери, рослинний і тваринний світ, національні парки й заповідники, мальовничі красвиди, унікальні природні об'єкти тощо. Кожний з них відіграє певну роль у формуванні галузевої і територіальної організації рекреаційних комплексів. Прозорі води озер, верби під ставками (в області понад 1500 ставків), струнки явори обабіч шляхів. Левади і Зелені долини, високі мальви степу, голубе сяйво рік, такими барвами і чарами наділила цей край природа. Перлиною Київщини по праву вважається знаменитий дендропарк «Олександрія». [3, с.236-240].

Річкова мережа області переважно належить до басейну р.Дніпро і тільки незначна частина річок на півдні області до басейну р. Південний Буг.

Території, що покриті поверхневими водами в області займають 175,1 тис.га, що відповідає 6,2 % загальної території. З великі річки: Дніпро, Десна, Прип'ять, 9 середніх річок – Ірша, Уж, Тетерів, Ірпінь, Рось, Трубіж, Супій, Гнила Оржиця, Гнилий Тікич та 1511 малих річок зі струмками.

Київщина має цінні курортологічні ресурси, що зумовило розвиток двох кліматичних курортів загальнодержавного значення: Пуша-Водиця та Конча-Заспа. Мережа санаторних закладів області представлена 46 об'єктами. Вони є різними за своїм призначенням і тому для відпочиваючих завжди буде представлений великий вибір. Ось головні з них: м. Ірпінь (Ірпінський регіон) спортивно-оздоровчий комплекс «SPA», м. Переяслав-Хмельницький ДООЗ «Переяславський»: загальнооздоровчий, Баришівський район обласний дитячий санаторій «Поляна» та багато інших.

Загальна площа території об'єктів природно-заповідного фонду в області становить близько 80 тис. га, а їх кількість наближається до 90. До їх складу входять: Дніпровсько-Тетерівське заповідно-мисливське господарство, Заліське лісомисливське господарство, Дзвінківський та Жуків хутір – лісові заказники, Ржищівський та Дніпровсько-Деснянський – ландшафтні заказники, Жорнівський орнітологічний заказник, Іллінський та Усівський гідрологічні заказники.

Важливу роль для задоволення пізнавальних потреб туристів відіграють історико-культурні ресурси. Це, насамперед, пам'ятки історії та культури, музеї, промислові та сільськогосподарські підприємства та ін., які використовуються для пізнання краю, його історії, обрядів, звичаїв населення та інших культурних цінностей. [5, с.156-165].

Нинішня Київщина налічує біля 6000 пам'яток культурної спадщини, зокрема, 1194 пам'ятки різних епох-давніх поселень, городищ, могильників, курганів, змійових валів, місць битв та історичних подій, що входять до значних прошарків історії, які впродовж тисячоліть створювали підвалини сучасної цивілізації на території області.

Впродовж багатьох десятиріч в області формувалась система музейних закладів. До кращих обласних музейних закладів по праву відносяться обласний археологічний музей (с.Трипілля – трипільська культура), Яготинський історичний, що включає музей-садибу народної художниці К.Білокур, археологічний музей «Добранічівська стоянка»,

Білоцерківський краєзнавчий музей.

В Київській області налічується чимала кількість сакральних пам'яток.

Спасо-Преображенський монастир сьогодні є єдиним пам'ятником архітектури, що зберігся на території Київської області з XVIII століття.

Храм Святого Онуфрія у селі Липовий скиток Васильківського району є найстарішим дерев'яним храмом Київщини.

Борисоглібська церква у Вишгороді - перша церква, присвячена святам Борису і Глібу.

Київщина входить у десятку найбільш індустріально розвинутих областей України.

Найбільше природне багатство Київщини – її благодатні землі, значна частина яких чорноземи.

Кліматичні умови області сприяють вирощуванню переважної більшості сільськогосподарських культур Європи, зокрема зернових, цукрових буряків, льону, картоплі, овочів, плодів, ягід, кормових культур, утримання великої рогатої худоби молочного і м'ясного видів, свиней, птиці, розвитку вівчарства.

Основними видовими сегментами ринку є рекреаційний з метою відпочинку, курортно-лікувальний, культурно-пізнавальний (екскурсійний), спортивно-оздоровчий, релігійний туризм. Традиційним національним турпродуктом на ринку міжнародного туризму є відпочинок, курортно-лікувальний, культурний та екскурсійний туризм.

Серед туристичних потоків переважають туристи, що подорожують в межах області, тобто більше розвинений внутрішній туризм ніж візний.

Головними напрямками діяльності Київської обласної державної адміністрації в туристично-рекреаційній сфері на сьогодні є активізація діяльності щодо створення високого туристичного іміджу Київщини, поалагодження ділової співпраці то ефективного позиціонування її туристичного продукту. [4, с.125–130].

Розвиток готельного комплексу характеризується адаптацією реформованих готельних підприємств до ринкового середовища, комплексним вирішенням назрілих проблем підвищення ефективності та конкурентоспроможності ринку готельних послуг, який почав поступово підтягуватися до світових стандартів.

З кожним роком збільшується кількість підприємств харчування на Київщині. Останніми роками у ресторанній справі намітилася тенденція до синтезу кухонь різних етносів. Ресторанні заклади Київської області пропонують споживачам максимум гастрономічного різномайття.

Київська область загалом досить добре покрита мережею транспортних шляхів міжнародного, державного та обласного значення.

Проблеми і перспективи розвитку Київської області є практично однаковими з проблемами усєї туристичної галузі України, але звичайно є певні відмінності.

Неухильне зростання туристів та обсягів наданих їм послуг комплексний підхід до розвитку туризму та курортів на місцевому рівні, підтримка розвитку малого та середнього бізнесу у туристичній сфері створили новий імідж українського продукту, конкурентоспроможного в нашій державі та за кордоном. [1, с.99–105].

У результаті поступального розвитку міжнародного співробітництва у сфері туризму відсоток іноземних туристів щороку зростає.

Збільшення кількості виставок і ярмарків, проведення міжнародних конкурсів, розширення кола їх учасників позитивно впливає на розвиток ділового та культурно-пізнавального туризму.

Київщина за свої розташуванням має зайняти відповідне місце серед міст, що приймають туристів на конгреси, симпозиуми та інші заходи.

Першочерговим завданням для розвитку туристичної галузі є удосконалення законодавчої бази, а також інвестування. Формування нових туристичних маршрутів також є не менш важливим.

Висновки. Отже, туризм – одна із перспективних галузей економіки Київщини. Дослідивши територію Київської області можна сказати, що вона має всі необхідні умови та ресурси для розвитку туризму на її території.

Географічне положення, кліматичні умови, природні і водні ресурси, мальовничі ландшафти – все це сприяє розвитку туристичної екскурсійної діяльності в досліджуваному регіоні.

Пріоритетними напрямками державної політики в галузі туризму не тільки на Київщині, а

й в Україні мають стати реконструкція, модернізація та будівництво нових туристичних об'єктів, підвищення якості та збільшення асортименту туристичних послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Александрова А.Ю. Международный туризм. – С – пб.: Аспект Преса, 2004. – 240 с.
2. Болховітінов Е. Вибрані праці з історії Києва. – К.: 1995. – 322 с.
3. . Історія Києва, в 3 т., 4-х книгах, К.: «Наукова думка», 1982, т.3 – 337 с.
4. Кабушкин Н.И. Менеджмент туризма: Учебник. – Минск: Новое знание, 2002. – 409 с.
5. Панкова С.В. Туристичне краєзнавство: навчальний посібник./С.В. Панкова. – К.: Альтерпрес, 2003. – 352 с.

Андрійшин І.

Науковий керівник – доц. Заставецький Т.Б.

ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Туристична галузь вирізняється з-поміж інших галузей економіки своєю багатогранністю та комплексністю. В її успішному становленні та розвитку відіграє роль вдале поєднання матеріальних та нематеріальних ресурсів, що є об'єктом різних сфер людської діяльності. Вміле їх використання для потреб туризму дозволяє створити передумови для прогресивних змін як в кожній із суміжних галузей, так і в регіоні в цілому. Враховуючи той факт, що Рівненщина є однією з найбільш унікальних областей України, яка володіє багатограним туристичним потенціалом, та зручним розташуванням у межах міжнародних транспортних коридорів, можна стверджувати, що розвиток туризму є одним із стратегічних завдань соціально-економічного розвитку області.

Актуальність теми обумовлюється невинно зростаючою роллю рекреаційно-споживчої та дозвілєво-культурної діяльності людей, найбільш привабливим різновидом якої останнім часом все більше стає туризм. Туризм є ланкою економічної діяльності, котра здатна забезпечити значний господарський чи фінансовий ефект, зокрема в розрізі регіонів. Саме з цієї причини досить актуальним у науковому плані є дослідження туристичного потенціалу регіону, природних та соціально-економічних передумов для розвитку туристичної галузі.

Вивченням туристичного потенціалу Рівненської області займалися такі видатні вчені-дослідники як: В. Стельмах, С. Виткалов та інші. Але на даний час ще остаточно не дано реальну оцінку стану туристичного потенціалу Рівненського краю. Ситуація, що склалася на туристичному ринку Рівненщини, потребує пошуку доцільних засобів до вирішення існуючих проблем. У рамках загального позитивного нарощування обсягів попиту розвиток пропозиції повинен відбуватися шляхом покращення якісно-цінових критеріїв, а також опрацювання новітніх технологій для розвитку туристичної інфраструктури.

Мета статті полягає у проведенні оцінки рівня розвитку туристичного потенціалу Рівненської області, зокрема, визначенні слабких місць та розробці способів та шляхів розв'язання проблем туристичної галузі.

Рівненщина – край оксамитових лісів, швидкоплинних рік та блакитних озер, багатий на мальовничі краєвиди, цікаві історичні місця, унікальні пам'ятки культури та архітектури.

Рівненська область розташована у північно-західній частині України на Поліссі у зоні лісостепу, її площа – 20051 км², що становить 3,1 % території країни. Ділиться на три частини: Полісся, Волинське лесове плато і Мале Полісся. Область наділена могутнім природно-ресурсним потенціалом. Сприятливі кліматичні умови, значні масиви лісів, річки, озера, лікувальні торф'яні грязі, мінеральні води – це те, що визначає найголовніші рекреаційні ресурси краю. Рівненська область має 309 територій та об'єктів природно-заповідного фонду. Територія має найбільший показник залісненості в Україні (40%) та один з найбільших рівнів заповідності території [3; с. 125].

Сприятливі кліматичні умови, значні масиви лісів, річки, озера, лікувальні торфові грязі та мінеральні води – визначає найголовніші рекреаційні ресурси краю. В області на цій підставі функціонує 8 санаторіїв і пансіонатів із лікуванням, 5 санаторіїв-профілакторіїв, 515 дитячих таборів відпочинку, 9 баз відпочинку.

Рівненська земля багата на історико-культурні ресурси, загалом, на державному обліку